

РЕШЕНИЕ

№ 774

гр. София, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА
НАУМОВА

при участието на секретаря АННА Б. КОВАНОВА
като разглежда докладваното от ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА НАУМОВА
Административно наказателно дело № 20231110212557 по описа за 2023
година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

С Наказателно постановление /НП/ № СОА22-РД11-1254 от 19.12.2022г., издадено от Заместник кмет на Столична община /СО/, Направление „Транспорт и градска мобилност“, на основание чл.22, ал.5 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, вр. чл.178е от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ и чл.53, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ на Г. А. Ш. е наложена „глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева за нарушение на чл.15, ал.7 от ЗДвП.

Недоволен от издаденото Наказателно постановление е останал Г. Ш., който го обжалва в срок. В жалбата се твърди, че в Наказателното постановление е посочен несъществуващ адрес – ул. „Сър Стивън Рънсиман“ № 2. Адресът бил „невалиден“, защото на тази улица нямало нито един номер и НП следвало да се обяви за нищожно. Според жалбоподателя автомобилът бил спрял пред гаражна/дворна врата от към ул. „Сър Стивън Рънсиман“, която се намирала в задната част на имот с адрес ул. „П-к Б. Дрангов“ № 2. Жалбоподателят твърди, че има скосяване на бордюра на тротоара и това показвало, че общината е предвидила навлизане на коли в имота. Според Ш. мястото не е „градина“. Жалбоподателят посочва, че ул. „Сър Стивън Рънсиман“ е бивша алея, която само била назована като улица, но нямала канализация, улично осветление и тротоари. Иска се отмяна на процесното Наказателно постановление.

Пред СРС, НО, 10 състав жалбоподателят не се явява лично и не взема становище по

време на съдебните прения на 15.11.2023г.

Въззиваемата страна Заместник кмет на Столична община, Направление „Транспорт и градска мобилност“ се представлява пред СРС, НО, 10 състав от юрк. К., която в съдебно заседание на 15.11.2023г. заявява, че жалбоподателят е паркирал неправилно и се иска жалбата му да бъде оставена без уважение. По време на съдебните прения пред СРС на 15.11.2023г. юрк. К. иска да се отхвърли жалбата и да се потвърди Наказателното постановление, тъй като били събрани доказателства за нарушението. Процесуалният представител на въззиваемата страна се позовава на представения снимков материал и заявява, че паркирането е на зелена площ, която е загубила тревата, поради други паркирания, но било видно, че е зелена площ и че там не бива да се паркира. Според юрк. К. органите, които са издали фиша, Акта и Наказателното постановление са компетентни. Твърди се, че чрез 05 РУ-СДВР бил направен двукратен опит за връчване на Акта и на Наказателното постановление на нарушителя, като му е била изпратена и покана, но той не се явил на датата, на която бил поканен. Твърди се да са били правени доста опити за връчване на АУАН и Наказателно постановление. Заявява се Ш. да е канен за съставяне на Акт, но дори и органите на МВР не могли да го издирят. Посочва се, че Актът е подписан от още един свидетел и е съставен в отсъствие на нарушителя поради неявяване. Процесуалният представител на въззиваемата страна счита, че са налице всички доказателства за извършеното нарушение по чл.15, ал.7 от ЗДвП, като определената „глоба“ е в размер, предвиден в закона. Искане се СРС да потвърди Наказателното постановление и на Столична община да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда.

*Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното от **фактическа страна** :*

На 09.08.2022г. в 13:34 часа свидетелят А. С. А. /работещ като „инспектор контрол паркиране“ към Център за градска мобилност/ установил, че в гр. София, ул. „Сър Стивън Рънсиман“ № 2 има неправилно паркиран - в градина лек автомобил „***“ с рег. № ***. Автомобилът бил заснет и за констатираното нарушение на чл.15, ал.7 от ЗДвП св. А. съставил т. нар. „неприсъствен фиш“ – Глоба с фиш Серия СО № 9099524 от 09.08.2022г., с който на Г. А. Ш. била наложена „глоба“ в размер на 50 лв. на основание чл.186, вр. чл.178е от ЗДвП. Документът бил оставен на стъклото на автомобила. Ш. подал възражение срещу неприсъствения фиш и на 24.10.2022г. св. А. А. /в присъствието на В.И. като свидетел при съставянето на Акта/ съставил срещу Г. А. Ш. Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ с бл. № 003154 от 24.10.2022г. за това, че на 09.08.2022г. в 13:34 часа Ш. паркирал неправилно собствения си лек автомобил „***“ с рег. № *** в градина на ул. „Сър Стивън Рънсиман“ № 2, с което е нарушил чл.15, ал.7 от ЗДвП.

Актът бил изпратен за връчване чрез 05 РУ – СДВР. На 22.11.2022г. полицаи посетили адреса на Г. А. Ш., но той отказал да получи и подпише Акта, поради което това било отразено в АУАН от свидетел на отказа.

Въз основа на този АУАН срещу Г. А. Ш. е издадено обжалваното Наказателно

постановление № СОА22-РД11-1254 от 19.12.2022г., с което Заместник кметът на Столична община, Направление „Транспорт и градска мобилност“, на основание чл.22, ал.5 от ЗМСМА, вр. чл.178е от ЗДвП и чл.53, ал.1 от ЗАНН е наложил на Г. А. Ш. административно наказание „глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева за нарушение на чл.15, ал.7 от ЗДвП.

Наказателното постановление е било получено от Г. А. Ш. на 31.08.2023г., след което е обжалвано от него с жалба от 14.09.2023г.

Горната фактическа обстановка съдът възприе след анализ на събраните по делото гласни и писмени доказателства : показанията на свидетеля А. А.; разписка за връчване на НП; Заповед на Кмета на Столична община № СОА22-РД09-3069 от 13.12.2022г.; Глоба с фиш Серия СО № 9099524 от 09.08.2022г.; Докладна записка до Зам. началника на 05 РУ - СДВР; АУАН с бл. № 003154 от 24.10.2022г. с три броя снимки; Заповед на Кмета на Столична община № СОА22-РД95-506 от 12.09.2022г. и списък на служители от Сектор „КП“ към „ЦГМ“ ЕАД; Заповед на Изпълнителния директор на „Център за градска мобилност“ ЕАД № РД-09-67 от 06.07.2023г. и списък на служители от звено „Контрол паркиране“, Сектор „КП и ПП“ към „ЦГМ“ ЕАД; длъжностна характеристика на А. А.; Допълнително споразумение № РД-12-2П-36 от 01.02.2021г. ; Инструкция за работа на лицата на длъжност „Инспектор контрол паркиране“ и правомощията им по разпореждане на принудителни административни мерки и в хода на административно-наказателното производство по установяване на нарушения за неправилно паркиране на територията на Столична община; Протокол за предприети действия от Дирекция „Паркиране и мобилност“ по изпълнение на Решение № 1 по Протокол № 20 от 13.10.2021г. на Съвета на директорите със списък на служителите от звено „Контрол паркиране“, Отдел „ПП и СП“, запознати и преминали обучение с Инструкция за работа на лицата на длъжност „Инспектор контрол паркиране“ и правомощията им по разпореждане на принудителни административни мерки и в хода на административно-наказателното производство по установяване на нарушения за неправилно паркиране на територията на Столична община, както и Допълнително споразумение към Трудов договор № СОА22-РД15-5134 от 08.12.2022г.

В по-голямата си част показанията на свидетеля А. А. се характеризират като информативни, непредубедени и достоверни. Поради това съдът ги кредитира и от тях установява, че на процесното място свидетелят е видял автомобила и е съставил т. нар. „неприсъствен фиш“, който е бил оставен на стъклото на превозното средство, а след неговото обжалване – свидетелят е съставил и Акт.

Единствено в частта, в която св. А. твърди, че нарушителят е бил поканен за датата, на която ще му се съставя Акт, думите на свидетеля се явяват неподкрепени от писмен доказателствен материал и доколкото като актосъставител А. може да е заинтересован относно процедурата по съставяне на АУАН, съдът прие, че само в тази част показанията му не следва да се кредитират, тъй като са изолирани от останалия доказателствен материал, събран по делото.

Приложенията на лист 16, лист 18-19 и лист 48 от делото Глоба с фиш Серия СО № 9099524 от 09.08.2022г., АУАН с бл. № 003154 от 24.10.2022г. и три броя снимки са обективни, взаимно допълващи се и освен това намират опора в свидетелските показания, кредитирани по-горе. Поради това СРС ги кредитира. Редно е да се посочи, че съдът дава вяра на снимките, приложени на лист 19 от делото, тъй като те съпровождат Акта, а освен това от показанията на св. А. се установява, че по време на констатиране на нарушението автомобилът и мястото са били фотографирани от лицето, съставило т. нар. „неприсъствен фиш“. Освен това тези изображения се явяват относими към предмета на доказване по делото, доколкото на тях е видно разположението на автомобила върху мястото, където е бил паркиран.

Докладната записка на лист 17 от делото намира опора в самия АУАН. Поради това съдът се доверява и на нея, и съответно приема, че Актът е бил изпратен за връчване чрез 05 РУ – СДВР.

Приложенията по делото Заповед на Кмета на Столична община № СОА22-РД95-506 от 12.09.2022г. и списък на служители от Сектор „КП“ към „ЦГМ“ ЕАД, Заповед на Изпълнителния директор на „Център за градска мобилност“ ЕАД № РД-09-67 от 06.07.2023г. и списък на служители от звено „Контрол паркиране“, Сектор „КП и ПП“ към „ЦГМ“ ЕАД, длъжностна характеристика на А. А. и Допълнително споразумение № РД-12-2П-36 от 01.02.2021г. са обективни, достоверни и необорени от другите доказателства, приложени по делото. Поради това съдът ги кредитира и установява, че Кметът на Столична община е определил служителите от служби за контрол при „Център за градска мобилност“ ЕАД, заемащи длъжността „инспектор контрол паркиране“, „контрольор автомобилен транспорт, той и инспектор“, „инспектор контрол паркиране, той и касиер – охранител“ и „инспектор контрол паркиране, той и координатор“ за лица, които да налагат глоби с фиш съгласно чл.186, ал.1 и ал.3 от ЗДвП и да съставят АУАН съгласно чл.189, ал.1 от ЗДвП. От приложенията на лист 33-38 от делото длъжностна характеристика и Допълнително споразумение се установява, че А. А. е „инспектор контрол паркиране“ в „Център за градска мобилност“ ЕАД. Поради това и съгласно т.4 от Заповед на Изпълнителния директор на „Център за градска мобилност“ ЕАД № РД-09-67 от 06.07.2023г., във връзка със Заповед на Кмета на Столична община № СОА22-РД95-506 от 12.09.2022г. съдът приема, че по делото е доказано, че А. С. А. /„инспектор контрол паркиране“ към Център за градска мобилност/ е имал правото да съставя Глоба с фиш и АУАН, вкл. и процесните.

Приложенията на лист 39-47 от делото документи /Инструкция за работа на лицата на длъжност „Инспектор контрол паркиране“ и правомощията им по разпореждане на принудителни административни мерки и в хода на административно-наказателното производство по установяване на нарушения за неправилно паркиране на територията на Столична община, Протокол за предприети действия от Дирекция „Паркиране и мобилност“ по изпълнение на Решение № 1 по Протокол № 20 от 13.10.2021г. на Съвета на директорите и списък на служителите от звено „Контрол паркиране“, Отдел „ПП и СП“, запознати и преминали обучение с Инструкция за работа на лицата на длъжност „Инспектор контрол

паркиране“ и правомощията им по разпореждане на принудителни административни мерки и в хода на административно-наказателното производство по установяване на нарушения за неправилно паркиране на територията на Столична община/ не представляват писмени доказателства, относими към решаването на правия спор, а касаят правомощията на лицата, оправомощени да съставят Глоба с фиш и АУАН. Поради това тези документи само в допълнение на горепосочените обосновават извод за компетентност на А. С. А. да съставя Глоба с фиш и АУАН.

Съдът кредитира Заповед на Кмета на Столична община № СОА22-РД09-3069 от 13.12.2022г. и Допълнително споразумение към Трудов договор № СОА22-РД15-5134 от 08.12.2022г., тъй като са обективни и с доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства. Поради това СРС приема, че на Дончо Барбалов е било възложено да изпълнява основните задължения като Заместник кмет на Столична община, Направление „Транспорт и градска мобилност“ и като такъв той е бил оправомощен от Кмета на Столична община да издава НП. Това означава, че процесното Наказателно постановление е издадено от оправомощено лице.

Приложената на лист 8 от делото разписка е обективно и достоверно писмено доказателство, което съдът кредитира и въз основа на което приема, че жалбоподателят е получил препис от процесното НП на дата 31.08.2023г., от където следва, че подадената от него на 14.09.2023г. жалба е депозирана в срок чрез административно – накацващия орган до съда.

Доколкото писмените и гласни доказателства са обективни, достоверни и непротиворечиви, съдът намира за ненужно по-подробното им анализиране (по аргумент от чл.84 от ЗАНН, вр. чл.305, ал.3, изр.2 от НПК).

Приложените към жалбата снимки /на лист 4-7 от делото/ нямат доказателствена сила, тъй като не е ясен техният автор и време на създаване. Поради това съдът ги остави извън доказателствената маса и съответно не ги подложи на анализ.

*При така установената фактология и направения по-горе доказателствен анализ, съдът достигна до следните **правни изводи** :*

Атакуваното Наказателно постановление е от категорията на обжалваемите пред СРС административни актове. Жалбата е депозирана в срок и изхожда от легитимирана страна в процеса, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения :

С оглед приложените на лист 15, лист 22-47, лист 50-51 от делото писмени доказателства, които съдът кредитира по-горе, СРС приема, че конкретните АУАН и НП са издадени от компетентни лица.

Доколкото нарушението се твърди да е извършено на 09.08.2022г., а Актът е съставен на 24.10.2022г., следва да се приеме, че са спазени сроковете по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Актът е съставен на 24.10.2022г., а НП е издадено на 19.12.2022г. Поради това съдът приема, че е спазен и 6-месечният срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН. За пълнота на изложението следва да се

посочи, че според чл.52, ал.1 от ЗАНН наказващият орган е длъжен да се произнесе по административно - наказателната преписка в месечен срок от получаването ѝ. Неспазването на този срок, обаче, не води до прекратяване на административното производство, нито до незаконосъобразност на Наказателното постановление, тъй като срокът по чл.52, ал.1 ЗАНН не е преклузивен, а е инструктивен и осигурява само бързото произнасяне на административните органи по преписките.

В случая на Г. Ш. е бил съставен първо фиш по смисъла на чл.186, ал.3 от ЗДвП. Доколкото св. А. твърди Ш. да е възразил срещу т. нар. „неприсъствен фиш“, а и в наличните по делото копия на лист 16 и лист 48 от делото не фигурира подпис на нарушителя, съдът приема, че на основание чл.186, ал.2 от ЗДвП правилно е било преминато към съставяне на Акт.

За съставянето на АУАН, обаче, има специални правила, които в случая не са били изпълнени изцяло. В хода на служебната проверка СРС установи, че Актът е подписан от актосъставителя и от един свидетел на „съставянето на акта“, както и от свидетел, удостоверяващ отказа на нарушителя да подпише и получи АУАН. Това означава, че са спазени изискванията на чл.40, ал.3 и чл.43, ал.1 и ал.2 от ЗАНН. Налице са и реквизитите по чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. Въпреки това, обаче, СРС счита, че има допуснато съществено процесуално нарушение в хода на административно – наказателното производство, което не може да бъде отстранено от съда. Става въпрос за нарушение на чл.40, ал.1 и ал.2 от ЗАНН. Въззиваемата страна не е доказала с писмен документ, че Г. А. Ш. е бил поканен да се яви на 24.10.2022г. за съставяне на АУАН. Видно от Докладната записка на лист 17 от делото и вписванията в долната част на Акта на лист 18 от делото, АУАН е бил съставен в отсъствие на нарушителя. Доколкото по делото не е безспорно доказано, че Ш. е бил поканен да се яви на 24.10.2022г. за съставяне и връчване на Акт, съдът приема, че нормата на чл.40, ал.2 от ЗАНН е неприложима в конкретния случай и доколкото АУАН е съставен в отсъствието на нарушителя и без да е поканен да се яви на 24.10.2022г. за съставяне и връчване на Акт пред инспектор А. от „Център за градска мобилност“, съдът приема, че в хода на административно – наказателното производство е било допуснато нарушение по чл.40, ал.1 и ал.2 от ЗАНН. Това е довело до нарушаване правото на жалбоподателя да присъства лично при съставянето на АУАН. Допуснато нарушение в процедурата по съставяне на АУАН е съществено не само с оглед правото на Ш. да участва при съставянето на Акта, а и защото именно участието на нарушителя при съставянето на АУАН е гаранция, че същият е съставен на посочената в него дата и пред посочения в него свидетел.

С оглед на изложеното по-горе следва, че административно-наказващият орган е следвало преди да се произнесе по преписката да провери АУАН с оглед неговата законосъобразност и обоснованост /на основание чл.52, ал.4 от ЗАНН/ и съответно да не издава Наказателно постановление въз основа на АУАН, който е бил съставен в отсъствие на нарушителя и без той да е бил поканен да присъства при съставянето и връчването на Акта. В случая нормата на чл.53, ал.2 от ЗАНН е неприложима, тъй като не става въпрос за „нередовност в акта“, а за допуснато съществено процесуално нарушение в хода на съставяне на Акта, което не може да се санира по друг начин освен чрез законосъобразно повтаряне на опороченото действие, т.е. съставяне на АУАН при спазване на правилата, разписани в чл.40 ал.1 и ал.2 от ЗАНН.

Посоченото нарушение на процесуалните правила не може да се отстрани в

съдебната фаза по обжалване на Наказателното постановление, тъй като е от категорията на съществени, които водят до ограничаване правата на нарушителя за разбере срещу какво точно административно обвинение да се защитава още от началото на започнатото срещу него административно – наказателно производство, както и да участва лично в него. Поради това обжалваното НП следва да бъде отменено на формално основание, тъй като е издадено на база незаконосъобразно съставен АУАН.

Въпреки това СРС прие да разгледа спорът и по същество, за да може касационната инстанция да извърши пълна проверка на настоящия съдебен акт.

Според чл.15, ал.7 от ЗДвП е забранено преминаването и паркирането на пътни превозни средства в паркове, градини и детски площадки в населените места извън обозначените за това места. Жалбоподателят не спори, че е извършил паркиране, а и същото се установява от показанията на св. А., Глоба с фиш Серия СО № 9099524 от 09.08.2022г., АУАН с бл. № 003154 от 24.10.2022г. и три броя снимки. От съвкупната преценка на тези писмени и гласни доказателства се установява, че лек автомобил с рег. № *** е бил паркиран по смисъла на чл.93, ал.2 от ЗДвП. Няма спор, че мястото е „населено“ по смисъла на т.49, §6 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, вр. чл.15, ал.7 от ЗДвП. Конкретното обвинение е за това, че автомобилът е бил паркиран „в градина“ на ул. „Сър Стивън Рънсиман“. Дали тази улица има номера, канализация, улично осветление и тротоари е ирелевантно за предмета на доказване по конкретното обвинение. Поради това наведените в тази връзка доводи в жалбата са неоснователни.

За да бъде доказано обвинението по чл.15, ал.7 от ЗДвП следва да се установи, че мястото, върху което е паркиран автомобилът, представлява „градина“. В ЗДвП и ППЗДвП няма легално определение на понятието „градина“ или „градини“. Поради това следва да се има предвид понятието „градини“ според Закона за устройство на територията (ЗУТ). За да може да се прецени дали една площ е „градина“ следва същата да е устроена в съответствие с одобрените общи и подробни устройствени планове на урбанизираните територии и подробните устройствени планове за парковете и градините (чл.62, ал.1 от ЗУТ). В случая няма приложени доказателства, че ул. „Сър Стивън Рънсиман“ № 2 е устроена като „градина“ съгласно правилата на ЗУТ. Поради това СРС приема, че въззиваемата страна не е провела доказване /с оглед разпределение на доказателствената тежест в административно – наказателното производство/, че мястото, където е установен паркираният автомобил е „градина“.

На следващо място – въззиваемата страна не е ангажирала доказателства в подкрепа на твърдението си, че лек автомобил „***“ с рег. № *** е собственост на Г. Ш., нито има ангажирани преки или система от косвени доказателства, които да водят до извода, че паркирането на автомобила е било извършено лично от жалбоподателя. На 09.08.2022г. св. А. е установил, че въпросното превозно средство е паркирано на процесното място и е съставил т. нар. „неприсъствен фиш“. Това, че Ш. е възразил срещу фиша не означава, че е доказано авторството на деянието по чл.15, ал.7 от ЗДвП, тъй като наказващият орган не е събирал доказателства относно това кое физическо лице е извършило паркирането на автомобила.

Гореизложеното означава, че обвинението по чл.15, ал.7 от ЗДвП не е доказано от обективна страна, което се явява още едно основание обжалваното НП да бъде отменено.

Водим от изложеното съдът прие, че издаденото срещу Г. А. Ш. Наказателно постановление следва да се отмени – и заради допуснатото съществено процесуално нарушение при съставянето на Акта, и заради недоказаност на административно – наказателното обвинение от обективна страна. С оглед изхода на делото разноси не следва да се присъждат в полза на Столична община. Доколкото такива не са искани и няма доказателства да са били реално направени – разноси не следва да се присъждат и в полза на жалбоподателя.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № СОА22-РД11-1254 от 19.12.2022г., издадено от Заместник кмет на Столична община, Направление „Транспорт и градска мобилност“, с което на основание чл.22, ал.5 от ЗМСМА, вр. чл.178е от ЗДвП и чл.53, ал.1 от ЗАНН на Г. А. Ш. е наложена „глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева за нарушение на чл.15, ал.7 от ЗДвП.

Решението може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____